

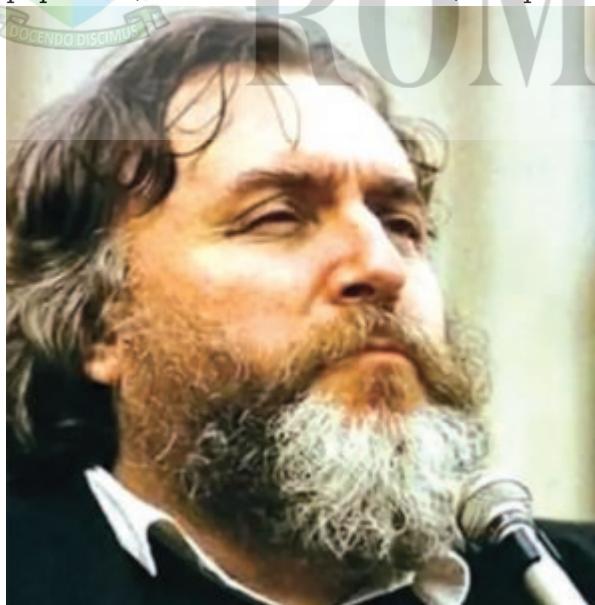
Pe urmele ocultate ale înțelepciunii neamului românesc

În momentul în care Dacia a fost cucerită, toată înțelepciunea sacră a Kogaionului s-a ocultat. Dacă privim în timp la țărani și la casele lor simple de la țară, nu putem să nu ne întrebăm: Unde s-a ascuns acea înțelepciune eliberatoare? Ei bine, dacă o căutăm cu simțul adevărului, o găsim ocultată în simboluri: în port, în datini și proverbe, în buna cuviință și în sufletul bun și ospitalier al românului.

Chiar și astăzi dacă ne uităm cu atenție la porțile caselor, regăsim forme geometrice uimitoare încât nu poți să nu te întrebi: De unde cunoaște țărânul român geometrie sacră și unde o aplică? Privind satele din Transilvania din zona subcarpaților și în general porțile caselor la români, ne dăm seama că poarta se înfățișează ca un element inițiativ rămas din înțelepciunea străbună. Fiecare simbol încrustat pe o poartă, constituie o adevărată inițiere, care îngăduie trecerea ființei umane către o altă lume, cea a spiritului strămoșesc.

Geo Călugăru: Glosați, vă rog, domnule Adrian Păunescu asupra acestei teme, deosebit de incitante, mai cu seamă că, abia v-ați întors din S.U.A. unde ați avut privilegiul mai multor întâlniri și discuții cu Mircea Eliade, care a predat acolo un timp un curs de Istoria Religiilor, disciplină care i-a conferit notorietate mondială.

Adrian Păunescu: Înțelepciunea populară este foarte adâncă pentru aceia care îi caută înțeleșurile. O aflăm oglindită nu doar în obiceiurile strămoșești dar și în proverbele și zicătorile populare. Vechimea proverbelor este dificil de stabilit. Cei mai mari învățați, între care și Mircea Eliade, un timp profesor de Istoria Religiilor în S.U.A., au pus originea proverbelor la începuturile societății omeneste, evoluția lor fiind în relație nemijlocită cu evoluția omenirii. Încă un fapt demn de precizat - proverbele și zicătorile, fiind un continuu îndemn la introspecție și analiză, părintele istoriei Herodot le numea în Istoriile sale învățături înțelepte sau glas al zeilor iar autorul Iliadei - Homer, cuvinte înaripate. Expresie a înțelepciunii populare, proverbele sunt o reflectare fidelă a vieții poporului, a atitudinilor lor vitale, a raporturilor lui cu lumea și viața.

Geo Călugăru: Ați putea oferi câteva exemple în care să se reflecte susținerile de mai sus?

Adrian Păunescu: Dacă facem apel la tradiția noastră populară, aflăm că Omul sfințește locul și că Tăcerea e ca mierea sau că Tăcerea e de aur iar Vorba e de argint. Descoperim astfel că tăcerea era ridicată de străbunii noștri la grad de înțelepciune, pentru că se știe de către orice ființă umană, care aspiră la starea de înțelepciune, că acela care se interiorizează, care tace și ascultă chemarea inimii sale, ajunge să se descopere pe sine însuși, într-o lumină nouă plină de înțelepciune. De aceea

Tăcerea e ca mierea sau e de aur, adică neprețuită, pentru că ea ne îngăduie să ne interiorizăm și să contemplăm sinele, esența, să medităm la adevărata noastră natură interioară care este o natură eminentemente benefică, deoarece, fără excepție, suntem copiii prea iubiți ai lui Dumnezeu.

Geo Călugăru: Dacă în final aveți ceva la care țineți nespus de mult, având în vedere că ne cunoaștem, sunt puzderie de ani de atunci, când eram elev de liceu, colegi la vremea aceea, la Colegiul Popular liceu, colegi la vremea aceea, la Colegiul Popular Nicolae Bălcescu, în prezent Colegiul Carol I și doriți să-mi împărtășiți, vă ascult cu mare plăcere.

Adrian Păunescu: Sufletul nu poate fi săturat oricâtă mâncare i-am da, nu poate fi îmbrăcat oricâte haine am pune pe noi, căci noi suntem cu adevărat doar natura intimă a sinelui suprem nemuritor care se revelează în ființa umană ca fiind iubire, înțelepciune și pace dumnezeiască. În alt proverb, care ne revelează natura, profund înțeleaptă a străbunilor noștri se spune că Ce ți-e scris în frunte ți-e pus. Deci nu spune că ce ți-e scris în cap ți-e pus ci în frunte asemenea eroilor noștri de legendă, care erau cunoscuți ca fiind feți frumoși cu stea în frunte. Ori așa cum știm, cei mai mulți dintre noi la ora actuală, este acest adevăr pe care ni-l transmite, de altfel, orice tradiție spirituală autentică: în frunte se găsește proiecția centrului secret de forță Ajna Chakra, ochiul spiritual al lui Dumnezeu Tatăl, pe care, toate le vede, toate le aude și pe toate le cunoaște.

Este bine să conștientizăm că starea de înțelepciune și starea de inteligență sunt de fapt două lucruri diferite, căci în cap adică mai precis în creier, se stochează memoria și devenim, în timp, datorită informațiilor acumulate inteligenți sau foarte inteligenți iar în frunte prin dinamizarea celui de-al treilea ochi spiritual, cum mai este numit centrul de forță Ajna Chakra, se dinamizează clar vederea, deci puterea psihomentală a ființei umane se amplifică de sute de ori.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Apar astfel, stări de genialitate, în care omul se identifică cu mintea divină sau cu conștiința cosmică. Steagul sacru dacic, are capul de lup, ca și simbol al unității de neam, al luptătorului, al eroului spiritual, gata oricând să își dea viața pentru a apăra înțelepciunea divină care se manifestă pe teritoriul acestei țări sfinte. Steagul sacru dacic se continuă cu capul de șarpe, deoarece acesta reprezintă tot înțelepciunea divină, dar și ca aspect al menținerii spiritualului în manifestare, prin direcționarea, modularea și sublimarea energiilor către Dumnezeu Tatăl. În tradiția noastră strămoșească se și spune Să fii bun ca porumbelul și înțelept ca șarpele.

In memoriam poetului Adrian Păunescu

Geo Călugăru: Vă mulțumesc mult pentru amabilitatea cu care ați răspuns la întrebările mele. A

Adrian Păunescu: Și eu pentru oportunitatea de a dialoga pe o temă, care, cel puțin pentru mine este de un maxim interes.

Geo Călugăru

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*